

Ήταν όλοι τους εκεί: 2.200 αντιπρόσωποι από 200 χώρες του πλανήτη, πλήθος ηχηρών ονομάτων της επιστήμης και εκατοντάδες μέλη οικολογικών οργανώσεων, σε ένα χολιγουντιανό χάπενινγκ για τη σωτηρία της Γης από το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Όλος ο παγκόσμιος θίασος επί σκηνής στο Κιότο (Ιαπωνία). Οι καλοί (υπάρχουν και τέτοιοι), οι κακοί (οι περισσότεροι) της παράστασης να απαγγέλλουν τους ρόλους τους και γκεστ σταρ ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, μεγαλύτερου παραγωγού ρυπογόνων ουσιών, στον ρόλο του πράσινου ιππότη - προστάτη της Οικολογίας, να προσπαθεί να πείσει τους θεατές της παράστασης ότι οι ΗΠΑ δεν είναι με τους κακούς.

Ήταν όλοι τους εκεί, η αφρόκρεμα (υποτίθεται) του πλανήτη, σε μια ακόμη Παγκόσμια Σύνοδο για το Περιβάλλον, χωρίς αποτέλεσμα. Σε μία ακόμη σύνοδο που αποδεικνύει ότι οι άρχοντες του πλανήτη, αν δεν είναι συνειδητοί εγκληματίες, είναι βλάκες (γεγονός που τους καθιστά το ίδιο επικίνδυνους). Ότι οι άρχοντες της Γης, συνειδητά ή ασυνείδητα, οδηγούν, με αβάσταχτη ελαφρότητα, τον πλανήτη (και μαζί τους υπηκόους κατοίκους του) προς το τέλος του.

Το κλίμα αλλάζει. Κάτι φοβερό συμβαίνει ... Οι ελάχιστοι εναπομείναντες σκεπτόμενοι πολίτες του κόσμου, τελευταία δείγματα του homo sapiens, φωνάζουν αλλά δεν υπάρχει κανείς να τους ακούσει.

Γεωλόγοι και αστροφυσικοί διαψεύδουν. Η κατάσταση υγείας του πλανήτη δεν είναι άριστη αλλά δεν είναι και τόσο δραματική, λένε, ίσως έχουν δίκιο. Αλλά η αλήθεια για τη δολοφονία του πλανήτη δεν αφορά μόνο τη διάρκεια που αυτή η σφαίρα θα στριφογυρίζει στο Διάστημα. Το τέλος του πλανήτη, για όσους αρνούνται να μη βλέπουν, να μην ακούν, να μη μιλάνε, είναι ταυτόσημο με την πλήρη λεηλασία του από τον άνθρωπο. Από μια αλλοτριωμένη ανθρωπότητα οπλισμένη με τρομακτικά παρανοϊκά όπλα ελέγχου και καταστροφής και καθοδηγούμενη από εκφυλισμένους σαδιστές ηγέτες έτοιμους να θυσιάσουν κάθε έμψυχη και άψυχη ύπαρξη στον Μολώχ μιας παρανοϊκής ανάπτυξης.

Τα δάση πεθαίνουν, οι θάλασσες πεθαίνουν, τα ζώα πεθαίνουν. Και τα ανθρώπινα όντα πρέπει να ετοιμάζονται να ζήσουν μόνοι τους, αυτόχειρες κατακτητές ενός πλανήτη που πλησιάζει στο τέλος του.

Γράφει ο Guido Geronetti στη «Stampa»: Οι αλλαγές στο κλίμα αρχίζουν να μετατρέπουν τις χώρες του Ειρηνικού σε κόλαση, ο ήλιος σκοτώνει, το τοξικό απλώνεται παντού σαν την πανούκλα, οι θανατηφόρες επιδημίες πολλαπλασιάζονται. Όποιος χαίρεται για την άνοδο της θερμοκρασίας τα τελευταία χρόνια στην Ευρώπη, για τους ηπιότερους χειμώνες, είναι ηλίθιος.

Και οι βροχές; Η ξηρασία προελαύνει. Και εμείς εξακολουθούμε να βλαστημάμε τον καιρό όταν βρέχει. Μας δυσκολεύει στις δουλειές μας και στη διασκέδασή μας, χωρίς να σκεφτόμαστε ότι, αν δεν βρέξει στο Middle West των ΗΠΑ, η μισή ανθρωπότητα θα μείνει χωρίς ψωμί. Ότι, αν οι Μουσώνες δεν σπάσουν το τείχος του διοξειδίου του άνθρακα και του μεθανίου που σκεπάζει την ατμόσφαιρα, η Ασία θα πεθάνει της πείνας.

Τα σενάρια για το προσεχές μέλλον είναι καταστροφικά. Η άνοδος της θερμοκρασίας τα επόμενα χρόνια θα λιώσει τους πάγους των πόλων, η στάθμη της θάλασσας θα ανεβεί και θα πλημμυρίσει τις παράκτιες περιοχές του πλανήτη. Οι Βρετανοί ήδη εκπονούν σχέδια εκκένωσης των νήσων Κουκ από τους 20.000 κατοίκους τους. Ο καυστήρας της Γης υπερθερμαίνεται και είναι έτοιμος να εκραγεί τινάζοντας όλους μας στο Διάστημα.